

-am 163,12 úpa prá-
agāt ~ vāji árvā.
-e 915,14 mitrakrúvas

çāsā, f., *Lob, Loblied* [von 2. ças].
-ā [L.] 395,18 (Sāy. stutyā).

çastī, f., dass.

-is 299,15 (devāvātā). -ibhis 186,3.
-im 299,3 (çansa).

çastī, m., *Zerschneider, Schlächter* [v. 1. ças].
-ā 162,5.

çasman, n., gleich çāsā [lat. carmen].
-an [L.] 119,2.

çā, çī. Gegen die Trennung in zwei Wurzeln (BR.) spricht die vollkommene Identität der Formen und der besonders in der Zusammenfügung mit sám zu Tage tretende Uebergang der Bedeutungen. Grundbedeutung ist „schärfen“. Der Begriff der Schärfe geht in den des Eifers, des Muthes, der Kraft und andertheils in den der Eile über, ein Uebergang, der in der indogermanischen Begriffsentwicklung häufig wiederkehrt. Also 1) *schärfen, wetzen*; 2) *schärfen d. h. eifrig, muthig, kräftig machen, stärken*; 3) das Feuer [A.] *schärfen d. h. entflammen*; 4) Waffe [A.] für jemand [D.] *schärfen* (um ihn zu tödten); 5) jemand [A.] zu Reichthum [D., G.] *beeilen d. h. eilend fördern*; 6) intrans., *scharf sein d. h. eifrig streben, eifrig sein, sich beeilen*.

Mit āti heftig zürnen,
in Wuth herandrinnen.

áva abwischen, tilgen
[A.].

ā jemand [A.] *anregen, begeistern, kräftigen*;
2) jemand [A.] *beeilen* zu [L.] d. h. ihn schnell dazugelangen lassen.

nī 1) Part. II. *gierig*
auf [L.], *eifrig strebend* nach; 2) jemand

[A.] *anregen, kräftigen*; 3) etwas [A.] jemandem [D.] *kräftigmachen, zur Kräftigung zubereiten*; 4) *herabschleudern* [A.] auf [L.]; 5) *niederstrecken, zu Boden werfen* [A.].

sám 1) *schärfen, wetzen* [A.]; 2) *anregen, kräftigen* [A.]; 3) *anregen, beeilen* zu [D.].

Stamm I. çīçā, schwach çīçī:

-āmi nī 5) purū sahāsrā 854,6; 874,4 (dācūse). — sám 2) tvā 913,24 (mánmabhis);
te vāyāñsi 946,5 (brāhmañā).

-āti 1) vájram 635,7. — nī 5) barhīs ná 534, 11 (jánān).

-ās nī 5) purū sahāsrā 459,13 (abhi ksām).

-imasi sám 3) tuām ávase 102,10.

-ādhi sám 1) áçmānam sómaçitam 620,19. — 2) nas 456,19 (tigme-na téjasā); dhīyam,

krátum, dáksam 662, 3. — 3) viçam-viçam yudhāye 910,4.
-ihī 2) mā 868,3; nas 258,5 (sūnumātas). — 6) 42,9 ~ prāsi udāram; 81,7 ~ rāyās ā bhara.

-ihī 5) rāyé asmān 534, 2; nas rāyās suviriasya 250,3. — áva nas vrjinā 931,8. — ā 1) viçvam rtvijam 532,6. — 2) nas vāje gómāti 641,8. — nī 4) amītreṣu vādham 915,9. — 5) turvāçam, yā-

duam 535,8. — sám 1) 2) nas bhurijos iva ksūrām 624,16.
-ātu sám 3) sātīm bhārāya 111,5.
-itām 2) nas 122,3.
-itam nī 5) atrinas 620, 1. — sám 1) 2) giras ksnótrena iva svādhitim 230,7.

-itām [3. du.] 2) nas 838,4 (mādhvā).
-ita [2. p.] 2) tám (indram) 660,10. 11. — ā 1) átithim 457,42. — sám 1) (vāçis) 879, 10.
-itā [3. s. me.] 1) téjas āyāsas ná dhārām 444,5.

çīçī:

-ite 1) vájram 55,1; çrñge 356,9; çrñgāni 727, 4; paraçum 879,9. — 3) agnim 363,5 (dhmātāri yathā). — 4) piçunebbhis vadhām 620,20. — āti 36,16 yās mātias ~ aktūbbhis.

Impf. açīçā:

-āt nī 5) yudhyāmādhīm 534,24.

Stamm II. çia:

-at sám 1) vájram 130,4.

Part. çīçāna:

-as 1) çrñge 669,13; 717,2; 782,7; 799,7; vájram 685,9; 979,4; ávaram páram ca (dānstram) 913,3. — 2) nīrñā 781,3. — 6) 913,6. — sám 1) āyudhā 802,1.

Part. II. çitā:

-ās 3) viçpātis (agnis) 643,13.
-am nī 2) somasúdbhis 320,8.
-ās [m.] nī 1) rāyé 534, 6 (mātsyāsas āpi iva).

Abso. çāya:

-a sam 1) sīkām, pavīm tigmām 1006,2.

çākā, a., m., *stark, hilfreich, Gehülfe* (v. çak).
-ās arunās suparnās -ēs nrbhis asya ~ (marúdbhis) 313,11; asya ~ (marúdbhis) 384,10; (BR.) 369,2.

çāka, m., *Kraft* [von çak]; vgl. puru-çāka.
-ās çācivatas te puruçāka ~ 465,4.

çākin, a., *kräftig, stark* [von çāka].

-inam indram 666,14; -inas [N. p.] saptā ~ 406,17.

-ine (indrāya) 54,2 (neben çakrāya, çācivatte); gāve ná 486,22.

çākin, a., dass.

-ī ~ bhava yājamānasya coditā 51,8 (oder çāki zu lesen?)

çākinā, a., dass.

-ās gōs iva 653,6.

çāktā, m., *Lehrer* [von çak].

-āsya vācam ~ iva vādati cikṣamāṇas 619,5.

çākman, n., *Kraft* [von çak].

-anā 881,6 ~ çākās.